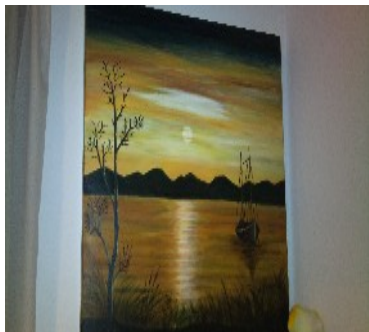

Entrevistes

Isabel Santos, és la meva àvia i avui us la vull presentar doncs té una faceta especial: pinta.

Va néixer a Sevilla el 2 d'agost de 1938. Va venir a Barcelona amb 26 anys, i va ser aquí on va conèixer al seu marit. Va tenir dos fills. No va estudiar res, ja que en aquells temps molta gent no anava a l'escola.

·Quants anys tenies quan vas començar a pintar?
La veritat es que quan era petita no pintava ni dibuixava mai, quan vaig venir a Barcelona i em vaig casar em vaig apuntar a un club de dibuix.

·Què sents quan pintes?
Sento molta felicitat, perquè pinto el que m'agrada.

- Amb quina tècnica pintes? I per què?
Pinto amb pinzells a l'oli, perquè m'agrada.

·Has guanyat algun premi pintant?
Sí, al casal on pinto em van donar un premi a la Festa Majors del barri, però el que m'importa no són els premis. La veritat és que m'agrada molt pintar i m'ho passo molt bé.

Alguns dels seus quadres

· Des de petita vas tenir facilitat per pintar i dibuixar?
Sí, però ara ho faig millor que mai.

· Pintes el que vols o algun agafes de mostra algun quadre que t'agradi?

Sempre agafo dibuixos d'un llibre de pintures, i llavors les dibuixo i les pinto.

· Has reproduït algun quadre famós?

Sí, una vegada vaig pintar un quadre de Miró.

· Has venut alguna vegada algun quadre?

Sí, un dia en una subhasta vaig vendre'n dos.

· Tota la teva família té quadres teus? Quasi tota, però encara estic fent-ne més per regalar.

- I els que no regales a la família, què en fas dels quadres?
Els penjo al menjador.